

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมปัจจุบันนี้ สื่อสารมวลชนไม่ว่าจะเป็นสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หรือสิ่งพิมพ์ ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากในช่วงหลายปีที่ผ่านมา สังคมไทยเริ่มเปลี่ยนแปลงจากสังคมอุตสาหกรรมเข้าสู่สังคมข่าวสาร (Information society) มากขึ้น ทำให้คนในสังคมส่วนใหญ่ต่างตื่นตัวที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวจากสื่อสารมวลชนอยู่ตลอดเวลา ทั้งในลักษณะของความรู้ ข่าวสาร และความบันเทิง (จิตรี คงวุธ. 2549 : 1) สื่อสารมวลชนจึงกลายเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลกับชีวิตจิตใจ และความรู้สึกนึกคิดของผู้คน

สื่อสารมวลชนสามารถสร้างปัจจัยการรับรู้ได้ 3 ประเภท ประเภทแรกได้แก่ รูป แสง สี ประเภทที่สอง ได้แก่ เสียง และประเภทที่สาม ได้แก่ สิ่งเร้าอารมณ์ (ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ. 2546 : 237) ซึ่งในบรรดาสื่อรูปแบบต่าง ๆ ที่กล่าวมา คือ สื่อวิทยุ โทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ถือเป็นสื่อที่ได้เปรียบสื่ออื่นๆ ทั้งนี้เนื่องจากสื่อโทรทัศน์สามารถสร้างปัจจัยการรับรู้ได้ครบทั้ง 3 ประเภท ต่างจากสื่อวิทยุ หรือสื่อสิ่งพิมพ์ที่สร้างการรับรู้ได้เพียงหนึ่งหรือสองประเภทเท่านั้น นอกจากนี้สื่อโทรทัศน์ยังเป็นสื่อที่มีราคาถูกสำหรับผู้บริโภคและสามารถเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคได้ง่าย ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ จึงนับเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้และสร้างความรู้สึกล่างๆ ให้แก่ผู้รับสื่อได้อย่างกว้างขวาง และได้รับความนิยมจากสังคมอย่างสูง

ขณะเดียวกัน ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งเป็นยุคของโลกไร้พรมแดน คนทั่วโลกมีการติดต่อสื่อสารกันไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง สื่อกลางที่ถูกนำมาใช้คือ ภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งยอมรับกันว่าเป็นภาษาร่วมที่คนทั่วโลกใช้ติดต่อสื่อสารกัน หลายศตวรรษที่ผ่านมา คนทั่วโลกหันมาใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น การพูดโทรศัพท์ระหว่างประเทศร้อยละ 85 ใช้ภาษาอังกฤษ การสื่อสารระหว่างประเทศทางจดหมาย เทเล็ก และเคเบิลราว 3 ใน 4 ใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนั้น โปรแกรมสอนคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์เอง เกือบทั้งหมดเป็นภาษาอังกฤษ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้อินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นการสื่อสารที่สะดวกรวดเร็วและทันสมัยที่สุดในปัจจุบัน ก็ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร

นอกจากนี้ภาษาอังกฤษ ยังเป็นภาษาธุรกิจระหว่างประเทศ ในบรรษัทข้ามชาติ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาบริหารที่บรรษัทเลือกใช้ และภาษาอังกฤษก็ยังเป็นภาษาราชการหรือกึ่งราชการในประเทศต่าง ๆ มากมายทั้งในทวีปอเมริกาเหนือ ยุโรป แอฟริกา ออสเตรเลีย เอเชีย

แม้กระทั่งในประเทศเพื่อบ้านของไทย อย่าง มาเลเซีย สิงคโปร์ ก็ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการร่วมกับภาษาท้องถิ่น

สำหรับประเทศไทยเองก็เล็งเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ และมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2424 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งโปรดเกล้าฯ ให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษขึ้นในโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบเป็นครั้งแรก และนับแต่นั้นมาก็ได้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศต่อเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ (เสาวณี ชินนาทอง. 2543 : 2)

แม้หลักสูตรการเรียนการสอนของไทยในปัจจุบันตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลหรือเอกชนตลอดจนระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย จะมีการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน นิสิต นักศึกษาเพื่อให้สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของไทยก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าใดนัก ผู้จบปริญญาตรีบางคนยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสนทนาได้ดีเท่าที่ควร การขาดความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องของภาษาอังกฤษทำให้บางครั้งการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติกลายเป็นอุปสรรคและข้อด้อยประการสำคัญ ที่ทำให้คนไทยต้องสูญเสียโอกาสหรือเสียเปรียบในการพัฒนาตนเอง ธุรกิจ สังคม รวมถึงประเทศชาติด้วย เพราะการที่ไม่สามารถสื่อสารหรือทำความเข้าใจโดยใช้ภาษาสากลนี้ได้ดีนัก (ธราบุญ คุณจินดา. 2550 : 2-5)

การส่งเสริมและผลักดันให้เยาวชนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในระบบโรงเรียน และพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษย่อมส่งผลให้ครูอาจารย์มีประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษมากขึ้นตามการวางแนวทางของรัฐและโรงเรียน แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มคุณภาพของเด็กไทยนั้นจะได้ผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่นั้น จำเป็นจะต้องอาศัยความสนใจใส่ใจต่อการเรียนรู้ของตัวนักเรียนเองด้วยไม่เฉพาะแต่การเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนซึ่งมีข้อจำกัดของเวลาในการสอนเท่านั้น ความกระตือรือร้นที่จะขวนขวายหาความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของนักเรียนเพื่อสร้างเสริมความสามารถของตนเองนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง (ธราบุญ คุณจินดา. 2550 : 11)

ปัจจุบันมีแหล่งความรู้ภาษาอังกฤษมากมายนอกเหนือจากการเรียนการสอนในระบบโรงเรียน ซึ่งนักเรียนสามารถแสวงหาได้ตามความต้องการทั้งจากห้องสมุด สถาบันสอนภาษาหรือการศึกษาผ่านดาวเทียมจากโรงเรียนไกลกังวล และการสอบถามจากบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในด้านนี้ นอกจากนี้ก็ยังมีแหล่งที่นักเรียนจะแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษได้สะดวกอีกแหล่งหนึ่งคือ สื่อสารมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อโทรทัศน์ ซึ่งเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพ มีอิทธิพล และได้รับความนิยมนอกจากสังคมมากที่สุดดังที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น

ทุกวันนี้ นอกจากข่าวสารและความบันเทิงแล้ว บริษัทผลิตรายการโทรทัศน์หลายแห่งจึงผลิตรายการสอนภาษาอังกฤษออกมามากมาย เนื่องจากตระหนักดีว่ามีผู้บริโภคจำนวนมากให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษของตนเอง ซึ่งผู้ผลิตก็มีการพัฒนารูปแบบและเนื้อหาของรายการ ให้มีความแปลกใหม่และเพิ่มความหลากหลายมากขึ้นกว่าในอดีต เป็นการพลิกโฉมหน้าของการผลิตรายการโทรทัศน์ที่ให้ความรู้หรือให้การศึกษาของเมืองไทย จากเดิมที่มุ่งให้ความรู้ภาษาอังกฤษในลักษณะของการสอนโดยตรงเพียงอย่างเดียว เช่น รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชที่มีอาจารย์มาสอนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาหรือผู้ที่สนใจทั่วไปได้รับชมทางโทรทัศน์ ต่อมาทางมหาวิทยาลัยฯ ก็ได้มีการพัฒนาการให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มาเป็นรายการ “Follow Me” ที่มีรูปแบบการสอนโดยใช้ละครสั้นที่ผู้แสดงเป็นชาวไทยหรือชาวต่างประเทศประกอบการอธิบาย จนขณะนี้ก็มีการผลิตรายการแนวใหม่ที่ยังคงให้ความรู้ภาษาอังกฤษ แต่นำสาระและความบันเทิงอื่นๆ เข้ามาประกอบในรายการมากขึ้น เพื่อลดทอนความหนักทางวิชาการการลงทุนและจูงใจผู้รับสารหรือกลุ่มเป้าหมายให้สนใจในความรู้ภาษาอังกฤษที่ถ่ายทอดผ่านทางรายการ โดยใช้ความบันเทิงเป็นจุดดึงดูดความสนใจ

รูปแบบของการผลิตรายการโทรทัศน์ที่ให้ความรู้ในลักษณะนี้เรียกว่า “Edutainment” ซึ่งเป็นการนำเอาคำที่มีความหมายสะท้อนถึงหน้าที่ของสื่อมวลชน 2 อย่างคือ คำว่า “Education” แปลว่า “การศึกษา” และคำว่า “Entertainment” ที่แปลว่า “ความบันเทิง” มารวมเข้าด้วยกันกลายเป็น “Edutainment” ซึ่งหมายถึง “การให้การศึกษาควบคู่ไปกับความบันเทิง” เช่น รายการ ฟุด ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ รายการที่ให้ความรู้เกี่ยวกับสำนวน คำศัพท์ต่างๆ ในภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และจากที่มีจำนวนรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษอยู่น้อยมากก็มีการแข่งขันผลิตรายการลักษณะนี้ออกมามากขึ้น โดยที่แต่ละรายการก็มุ่งเน้นไปยังกลุ่มเป้าหมายที่เหมือนกันและแตกต่างกันบ้าง ทั้งวัยเด็ก วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ที่มีความสนใจหรือต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อโทรทัศน์ (ประกายรัตน์ ศรีสอาน. 2545 : 71-75)

การผลิตรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์โดยนำความบันเทิงมาใช้ควบคู่กับการให้ความรู้ ถือได้ว่าเป็นการนำสื่อมวลชนมาใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาสังคมทางหนึ่งคือ ทำให้เยาวชนและบุคคลในสังคมไทยมีความรู้ ความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยการให้ความรู้ผ่านทางรายการโทรทัศน์ ซึ่งเป็นการสื่อมวลชนในการศึกษาทั่ว ๆ ไป นอกเหนือจากการทำหน้าที่ให้ข่าวสารหรือความบันเทิงแต่เพียงอย่างเดียว และหน้าที่ในการให้ความรู้หรือการศึกษาก็เป็นหน้าที่ของสื่อมวลชนในการพัฒนาสังคม ภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสื่อมวลชนในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเพื่อการพัฒนาประเทศคือ จะต้องมีการสอนหรือฝึกอบรมความเชี่ยวชาญที่

จำเป็นในการพัฒนาประเทศ และความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษก็นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศชาติอย่างหนึ่งในสังคมไทยปัจจุบัน

รายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของไทยอาจจัดได้ว่าเป็นการใช้สื่อมวลชนเพื่อขยายและเพิ่มโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนถึงบ้าน และจากการวิจัยถึงความสามารถของสื่อมวลชนในการให้ความรู้แก่นักเรียน ในประเทศญี่ปุ่นพบว่า เด็กนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นโดยมีวิทยุกระจายเสียงประกอบการสอนจะทำคะแนนได้ดีกว่าเด็กนักเรียนที่เรียนโดยไม่มีวิทยุกระจายเสียงประกอบการสอน (ปรมะ สตะเวทิน. 2533 : 153)

รายการ “ฟุด ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์” ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี ทุกวันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 16.57 – 17.00 น. ให้ความรู้เกี่ยวกับสำนวน คำศัพท์ต่างๆ ในภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีการพาทชมสถานที่ต่างๆ ของไทยบางครั้ง รายการสอนภาษาอังกฤษเป็นแหล่งแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมให้กับประชาชนได้ทั้งสิ้น และด้วยพัฒนาการด้านการผลิตที่แตกต่างไปจากเดิม ความหลากหลายในด้านเนื้อหาผสมผสานกับความบันเทิงและการจัดทำรูปแบบของรายการที่มีให้เลือกชมได้มากยิ่งขึ้นในปัจจุบัน มีผลต่อการสร้างความสนใจให้กับประชาชนทุกอาชีพ (ชาญชัย พิมพ์คำ. 2550 : 57) เพราะนอกจากรายการ “ฟุด ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์” ยังมีรายการโทรทัศน์บางสถานีที่ได้ถ่ายทอดความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเช่นเดียวกัน อาทิ รายการ “อิงลิชออนทัวร์” ทางไทยทีวีสีช่อง 3 เสนอทุกวันจันทร์ถึงศุกร์ เป็นรายการที่สอนภาษาอังกฤษโดยใช้ระยะเวลาในการนำเสนอ 1 นาที โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยสอนผ่านการไปท่องเที่ยว ตามสถานที่ต่าง ๆ ในเมืองไทย ยังมีรายการ “อิงลิชมินิท” เสนอทุกวันจันทร์ถึงศุกร์เช่นกัน รูปแบบการนำเสนอรายการ โดยมีพิธีกรเด็ก 4 คนเป็นการถาม - ตอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษง่าย ๆ ในชีวิตประจำวันโดยใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เป็นต้น ด้วยรูปแบบการนำเสนอของรายการที่แตกต่างกันออกไป ทำให้ผู้ชมสามารถเลือกชมรายการได้หลากหลาย และด้วยกลยุทธ์วิธีการนำเสนอของรายการต่าง ๆ เหล่านี้ มีผลต่อการเลือกสนับสนุนรายการของกลุ่มผู้สนับสนุนรายการต่าง ๆ ที่จะเป็นแรงผลักดันให้รายการเหล่านี้นำเสนอผลงานให้เป็นที่ชมชอบของผู้ชมรายการต่อไป

เนื่องจากสถานการณ์ด้านการแข่งขันในปัจจุบันของการผลิตรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น จะเห็นได้จากมีรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์รายการใหม่ ๆ อีกหลายรายการ รายการเหล่านี้ได้รับความนิยมจากผู้ชมเป็นอย่างมาก ทำให้มีผู้เข้าสนับสนุนรายการจำนวนมาก สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลให้กับรายการฟุด ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ ที่นำเสนอเนื้อหาภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันได้รับผลกระทบ รายการได้รับความนิยมจากผู้ชมรายการลดน้อยลง และผู้สนับสนุนรายการจำนวนมากได้ถอนการสนับสนุนออกไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตรายการภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ คือรายการ ฟุด ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ ซึ่งผลิตรายการให้ความรู้ศัพท์ คำนวนและประโยคที่ใช้บ่อย ๆ และจำลองสถานการณ์ต่างๆ ที่น่าสนใจอื่นๆ เพื่อให้ผู้ชมนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ของรายการ ฟุด ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ โดยหวังว่าจะนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการผลิตรายการให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้รับชมได้ความรู้และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ชมต่อไป อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมและสร้างสรรค์ทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพให้แก่ประเทศชาติมากยิ่งขึ้น อันเป็นการช่วยยกระดับและพัฒนาสังคมไทยทางหนึ่ง

คำถามการวิจัย

1. ความคิดเห็นของผู้ชมรายการที่มีต่อการจัดรายการสอนภาษาอังกฤษรายการ ฟุด ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ เป็นอย่างไร
2. แนวทางการพัฒนาการจัดรายการสอนภาษาอังกฤษรายการ ฟุด ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ ควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ชมรายการที่มีต่อการจัดรายการ ฟุด ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์
2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดรายการสอนภาษาอังกฤษ รายการฟุด ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์

ความสำคัญของการวิจัย

ผู้วิจัยซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตรายการฟุด ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดรายการสอนภาษาอังกฤษ รายการฟุด ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ เพื่อจะได้แนวทางในการนำผลการวิจัยไปปรับปรุงพัฒนารายการตามการจัดยุทธศาสตร์เป็นแนวทางสำหรับรายการสอนภาษาอังกฤษ รายการ ฟุด ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ และให้เห็นแนวทางสำหรับรายการอื่น ๆ ที่มีรูปแบบรายการคล้ายกับรายการสอนภาษาอังกฤษ รายการ ฟุด ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. หน่วยในการศึกษา

ได้แก่ ประชาชนที่เขียนจดหมายเข้ามาที่รายการ ฟุด ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ ในปี พ.ศ.2551

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่เขียนจดหมายเข้ามาที่รายการ ฟุด ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ ในปี พ.ศ.2551 จำนวน 780 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่เขียนจดหมายเข้ามาที่รายการ ฟุด ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ ในปี พ.ศ.2551 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ตามสูตรของ ยามาเน่ (Yamane. 1970 : 580-581) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ	n	=	ขนาดของตัวอย่างประชากร
	N	=	ขนาดของประชากร
	e ²	=	ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการสุ่มเท่าที่จะยอมรับได้ 0.05
	n	=	$\frac{780}{1 + 780(0.0025)}$

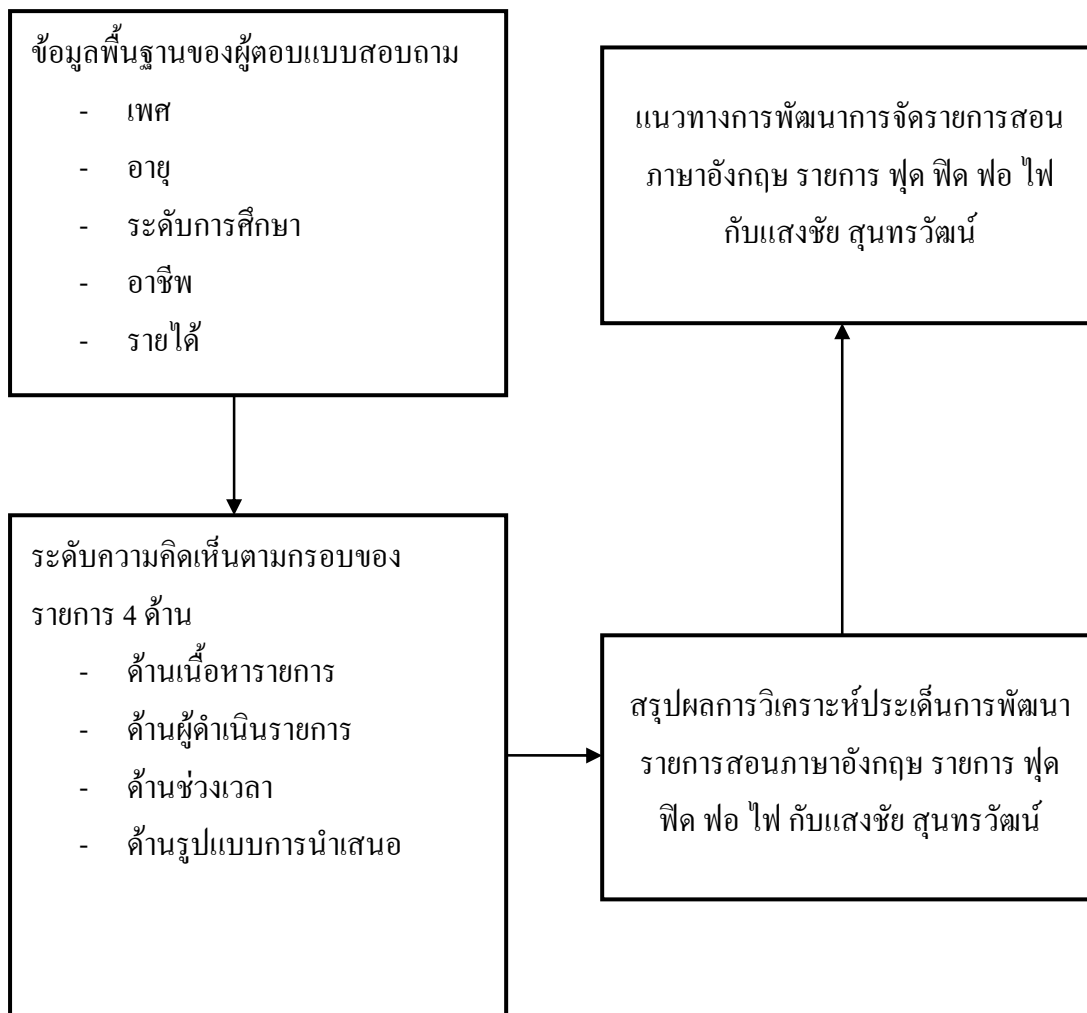
จะได้กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 264 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับความคิดเห็นของรายการ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหารายการ 2) ด้านผู้ดำเนินรายการ 3) ด้านช่วงเวลา และ 4) ด้านรูปแบบการนำเสนอ

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

แนวทางการพัฒนา หมายถึง การนำเอาผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ชมรายการ ฟุต ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ ในส่วนที่เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมาจัดทำแผนเพื่อการปรับปรุงรายการให้เป็นที่ยอมรับของผู้ชมมากขึ้น

รายการ ฟุต ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ หมายถึง รายการโทรทัศน์การศึกษาเพื่อประชาชนทั่วไปที่มุ่งให้ความรู้ ความเข้าใจ และแนะวิธีการใช้ภาษาอังกฤษแบบอเมริกันในชีวิตประจำวันอย่างง่าย ๆ โดยออกอากาศเป็นประจำทุกวันทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อสมท. เวลา 16.57 น. ของทุกวัน

การจัดรายการ หมายถึง กระบวนการในการนำเสนอเนื้อหาการสอนภาษาอังกฤษรายการ ฟุต ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ ทางโทรทัศน์เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ชม

ผู้ชมรายการ หมายถึง ประชาชนที่เขียนจดหมายเข้ามาทางรายการ ฟุต ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ ระหว่างปี พ.ศ. 2551

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของผู้ชมรายการที่มีต่อการจัดรายการ ฟุต ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ ใน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหารายการ ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านรูปแบบการนำเสนอ และด้านช่วงเวลา ที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เนื้อหารายการ หมายถึง เนื้อหาของรายการ ฟุต ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ ในเรื่องของคำศัพท์ สำนวน บทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ สุภาษิต

ผู้ดำเนินรายการ หมายถึง บุคคลที่ถ่ายทอดเนื้อหาของรายการสู่ผู้ชมรายการ ซึ่งผู้ดำเนินรายการอาจนำเสนอเนื้อหาโดยบุคคลคนเดียว หรือ 2 คนขึ้นไปก็ได้

ช่วงเวลา หมายถึง ระยะเวลาที่รายการได้นำเสนอเนื้อหาออกอากาศ และวันที่ได้ออกอากาศ

รูปแบบการนำเสนอ หมายถึง ลักษณะต่าง ๆ ในการนำเสนอเนื้อหา ของรายการ ฟุต ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์

อายุ หมายถึง อายุเต็มของประชาชน นับจากวันเกิดจนถึงวันที่กรอกแบบสอบถาม

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกเป็นเพศชายและหญิง

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของประชาชนโดยแบ่งเป็น 6 ระดับคือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย / ระดับ ปวช. ปวส. ระดับ อนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

อาชีพ หมายถึง อาชีพปัจจุบันของประชาชน เช่น ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ นักศึกษา นิสิต นักศึกษา พนักงานบริษัท หรือรับจ้างอาชีพอิสระ กิจการส่วนตัว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้ชมรายการ ฟูด ฟีด ฟอ ไฟ กับ แสงชัย สุนทรวัฒน์ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหารายการ ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านรูปแบบการนำเสนอ และด้านช่วงเวลา
2. เพื่อนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้พัฒนารูปแบบรายการแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์รายการ ฟูด ฟีด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์